

§ 4. Ceny zbytu nietypowych artykułów oraz nietypowych robót (usług) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez jednostki podległe ministrom wymienionym w §§ 1 i 2, ustalane będą przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala ministerstwo (centralny zarząd), któremu podlega dostawca, po zasięgnięciu opinii ministerstwa (centralnego zarządu), któremu podlega odbiorca.

§ 5. 1. Ceny, o których mowa w § 1, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. powołanej w § 1 pkt 1 lit. b).

2. Ceny robót, o których mowa w § 2, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 366 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen robót o charakterze przemysłowym wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej.

3. W przypadku ustalenia cen wyłącznie w oparciu o koszt własny artykułów (bez uwzględnienia relacji cen) na-

leży po upływie 3 miesięcy, a przed upływem 7 miesięcy od daty ustalenia cen, przeprowadzić rewizję tych cen w oparciu o przeanalizowane elementy kalkulacji wynikowej.

§ 6. Jeżeli cena artykułów, o których mowa w § 1, ustalona została w relacji do cen innych artykułów, w okresie 6 miesięcy od ustalenia ceny można przeprowadzić jej rewizję w trybie określonym w § 4.

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprowadzonych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej.

§ 8. Ministerstwa prowadzić będą rejestry cen artykułów, o których mowa w § 1, ze wskazaniem w szczególności dokładnego określenia (nazwy) wyrobu, numeru dokumentacji technicznej, nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. L. Kasman

1234

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A 50, poz. 683, oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa podległe danemu ministrowi, zbywanych wyłącznie podległym mu jednostkom, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite dla przedsiębiorstw państwowych ceny zbytu.

§ 2. Przekazuje się Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnienia do ustalania:

1) cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych po raz pierwszy (nowa produkcja) przez podległe im przedsiębiorstwa, zbywanych w kraju, jak i przeznaczonych na eksport, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite dla przedsiębiorstw państwowych ceny zbytu;

2) cen robót (usług) o charakterze przemysłowym, wykonywanych przez podległe im przedsiębiorstwa dla odbiorców w kraju, jak i zagranicznych.

§ 3. Przekazuje się:

1) Ministrowi Hutnictwa i Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalania cen zbytu objętych dystrybucją dokonywaną przez podległe im jednostki zbytu

lub handlu importowanych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych;

2) Ministrowi Przemysłu Chemicznego uprawnienia do ustalania importowanych artykułów branży chemicznej.

§ 4. 1. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 2, należy uzgodnić z ministerstwem (centralnym zarządem), któremu podlegają wyłączni lub główni nabywcy. Jeżeli artykuły te objęte są dystrybucją dokonywaną przez jednostki zbytu lub handlowe (sprzedawane przez te jednostki lub na ich zlecenie) podległe innemu ministrowi, to cenę należy uzgodnić z jednostką zbytu lub handlu będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

2. Niezgłoszenie uwag co do projektowanej ceny w terminie 20 dni od doręczenia wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.

§ 5. 1. Ceny zbytu artykułów oraz robót (usług), o których mowa w §§ 1 i 2, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

2. Ceny artykułów i usług przeznaczonych na eksport, jak i ceny artykułów pochodzących z importu, na które nie ma obowiązujących cen w obrocie krajowym, ustalane będą w trybie i zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

3. W razie gdy ceny artykułów ustalone zostały wyłącznie w oparciu o planowany koszt własny (bez uwzględnienia

relacji cen), należy po upływie kwartału, a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny, przeprowadzić rewizję tych cen w oparciu o przeanalizowane dane kalkulacji wynikowej. Co do artykułów, których cykl produkcji przekracza okres jednego kwartału, przeprowadzenie rewizji cen następuje po upływie 6 miesięcy, a przed upływem 1 roku od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny.

§ 6. 1. Zmiany cen artykułów, o których mowa w § 2, z wyjątkiem zmian dokonywanych zgodnie z przepisami § 5 ust. 3, mogą być dokonywane tylko w szczególnych przypadkach, w razie stwierdzenia nieprawidłowej relacji cen, w okresie 6-miesięcznym od ustalenia ceny.

2. Zmiany cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz zmiany cen artykułów pochodzących z importu mogą być dokonywane tylko w przypadkach określonych przepisami dla ich ustalania.

§ 7. Przepisy §§ 1—3 nie dotyczą cen zbytu następujących artykułów: węgla kamiennego i brunatnego oraz brykietów z węgla kamiennego i brunatnego, łupków surowych, łaterniowych i bitumicznych, gliny ogniotrwałej i argelitu,

rud żelaza i metali nieżelaznych,
metali nieżelaznych w blokach,
złomu wszelkiego rodzaju,
surówki i stali surowej,
konstrukcji stalowych,
pojazdów mechanicznych,
surowców siarkonośnych,
apatytów i fosforytów,
kautczuków naturalnych i syntetycznych,
przędzy jedwabnej,
włókien ciętych i polanu,
sody (wszystkie gatunki),
kwasu siarkowego,
„ solnego,
karbidu,
amoniaku,
fenolu,
metanolu,
formaliny,
chloru,
azotanu srebra i innych związków chemicznych metali szlachetnych,
polichlorku winylu,
bieli cynkowej,
artykułów z półkoksowania,
artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie sił zbrojnych.

§ 8. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w §§ 1 i 2, należy bieżąco przekazywać Centrali Banku Inwestycyjnego, jak również Centrali Banku Rolnego — w razie

ustalania cen zbytu wyrobów produkowanych dla potrzeb rolnictwa.

§ 9. Ministerstwa prowadzić będą rejestr ustalonych cen ze wskazaniem w szczególności dokładnego określenia (nazwy) artykułu (roboty), przedsiębiorstwa produkującego, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 10. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprowadzonych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej.

§ 11. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

§ 12. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Górnictwa uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 839);
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 842);
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Hutnictwa uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr A-65, poz. 846);
- 4) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 maja 1955 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 44, poz. 437).

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. L. Kasman

1235

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w wykonaniu § 1 uchwały nr 741 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie usprawnienia gospodarki surowcami wtórnymi oraz zwiększenia wykorzystania tych surowców w przemyśle drobnym, spółdzielczości pracy i w rzemiośle zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe jednostki organizacyjne i spółdzielnie obowiązane są sprzedawać następujące odpadki:

- 1) złom stalowy i żeliwny z wyjątkiem złomu, który może być zużyty bez przetapiania,
- 2) złom i inne odpadki metali nieżelaznych,
- 3) makulaturę,
- 4) oddzierki skórzane,